

ΑΡ. 3578ΑΡ. ΑΠΟΦΑΣΗΣ 48**Αριθμός 1027****Ο ΠΕΡΙ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΩΝ ΛΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΝΟΜΟΣ (ΝΟΜΟΙ 30(Ι) ΚΑΙ 122(Ι) ΤΟΥ 2001)**

Απόφαση δυνάμει του άρθρου 21

Ο Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων, ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχονται δυνάμει του άρθρου 21 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων του 2001, εκδίδει την ακόλουθη απόφαση:

Τίτλος: Ενίσχυση εργαστηριακού ελέγχου στο εξωτερικό

1. Διαδικασία:

Στις 24 Σεπτεμβρίου 2001 κοινοποιήθηκε από το Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού, ως Αρμόδια Αρχή, στον Έφορο Δημοσίων Ενισχύσεων πρόγραμμα ενισχύσεων το οποίο φέρει τον τίτλο "Ενίσχυση εργαστηριακού ελέγχου στο εξωτερικό". Η κοινοποίηση έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων του 2001 (εφεξής καλουμένων ως ο "Νόμος") και του περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων (Διαδικασία Κοινοποίησης) Διατάγματος του 2001.

Το πρόγραμμα βρισκόταν σε ισχύ κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του Νόμου (30.4.2001) και ως εκ τούτου με βάση το άρθρο 21 συνιστά υφιστάμενο πρόγραμμα το οποίο δεν προβλέπει ημερομηνία λήξης.

2. Περιγραφή του κοινοποιηθέντος προγράμματος ενισχύσεων:

- (α) Αρμόδια Αρχή υπεύθυνη για την εφαρμογή της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι το Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού
- (β) ο στόχος της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι η στήριξη της μεταποιητικής βιομηχανίας για διεκπεραίωση εργαστηριακών αναλύσεων και δοκιμών στο εξωτερικό (που δεν μπορούν να γίνουν στην Κύπρο) με απώτερο σκοπό τη βελτίωση και πιστοποίηση της ποιότητας των προϊόντων για διασφάλιση της ποιότητας του

περιβάλλοντος, ασφάλειας και υγείας σύμφωνα με τις ευρωπαϊκές οδηγίες και πρότυπα

- (γ) η ενίσχυση θα χορηγείται με τη μορφή επιχορήγησης
- (δ) δικαιούχοι της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι οι μεταποιητικές βιομηχανίες που θα πραγματοποιήσουν εξαγωγές για τις οποίες απαιτείται πιστοποιητικό ποιότητας των προϊόντων το οποίο δεν μπορεί να εκδοθεί από τα υφιστάμενα κυπριακά εργαστήρια. Επιπλέον, θα πρέπει να πληρούνται τα ακόλουθα κριτήρια:
- (i) ο έλεγχος να απαιτείται από ευρωπαϊκές οδηγίες ή πρότυπα ή άλλες καθοριζόμενες απαιτήσεις της χώρας προορισμού ή του αγοραστή,
- (ii) τα προϊόντα να κατασκευάζονται από κυπριακή βιομηχανία,
- (iii) τα προτεινόμενα εργαστήρια/κέντρα δοκιμών να είναι διαπιστευμένα ή κοινοποιημένα (με βάση τις αντίστοιχες οδηγίες),
- (iv) ο προτεινόμενος έλεγχος να αναφέρεται σε "εξέταση τύπου".

Λε γίνεται οποιοσδήποτε διαχωρισμός μεταξύ μεγάλων και μικρομεσαίων (ΜΜΕ) μεταποιητικών επιχειρήσεων

- (ε) επιλέξιμο κόστος-ένταση: το μοναδικό επιλέξιμο κόστος είναι το κόστος των αναλύσεων και δοκιμών των προϊόντων στο εξωτερικό. Τα έξοδα αποστολής βαρύνουν τις δικαιούχους επιχειρήσεις.

Η ένταση της ενίσχυσης είναι 40% με ανώτατο ύψος χορηγίας για κάθε επιχείρηση £20.000. Το ένα δεύτερο της συνολικής χορηγίας καταβάλλεται όταν εξασφαλιστεί το επιζητούμενο πιστοποιητικό και το υπόλοιπο όταν πραγματοποιηθούν εξαγωγές τουλάχιστον σε τετραπλάσιο ύψος από το κόστος του ελέγχου

- (στ) το πρόγραμμα δεν έχει ημερομηνία λήξης
- (ζ) προϋπολογισμοί: προβλεπόμενη δαπάνη για το 2002 £0.05 εκ.
- (η) νομική βάση: Απόφαση Υπουργικού Συμβουλίου Αρ. 49.782, ημερ. 2.6.1999
- (θ) προβλεπόμενοι δικαιούχοι: 10-50
- (ι) μέσα παροχής πληροφοριών και ελέγχου: Η Αρμόδια Αρχή απαιτεί τόσο αντίγραφο της λεπτομερούς έκθεσης των εργαστηριακού ελέγχου και του απαιτούμενου πιστοποιητικού για επιβεβαίωση της διεξαγωγής του και παρουσίασης των αποτελεσμάτων σύμφωνα με το αναφερόμενο πρότυπο όσο και αποδεικτικά στοιχεία για εξαγωγές συγκεκριμένου τύπου προϊόντος που πραγματοποιήθηκαν με βάση το πιστοποιητικό. Επιπλέον, τηρεί αρχείο των φακέλων των αιτήσεων και της διεκπεραίωσής τους και ετοιμάζει ετήσια έκθεση για το είδος, τον αριθμό, τον τομέα και τα είδη αναγκών εργαστηριακού ελέγχου που διεκπεραιώνονται στα πλαίσια του προγράμματος. Η Αρμόδια Αρχή έχει το δικαίωμα να διεξάγει οποιοδήποτε πρόσθετο έλεγχο κρίνει αναγκαίο. Η Αρμόδια Αρχή δεσμεύεται περαιτέρω ότι, σε

περίπτωση έγκρισης, θα υποβάλλει προς τον Έφορο, σύμφωνα με το άρθρο 12 του Νόμου, αναλυτική τριμηνιαία έκθεση για τον τρόπο και το στάδιο υλοποίησης του προγράμματος:

- (ια) σώρευση: Δεν προβλέπεται δυνατότητα σώρευσης της ενίσχυσης με άλλα προγράμματα ενίσχυσεων.

3. Αξιολόγηση της ενίσχυσης που κοινοποιήθηκε:

- (α) Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου "δημόσια ενίσχυση" σημαίνει την οικονομική ενίσχυση που χορηγείται υπό οποιαδήποτε μορφή, άμεσα ή έμμεσα, από το Δημόσιο ή με πόρους του Δημοσίου και που νοθεύει ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό δια της ενοχικής μεταχείρισης ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής.

- (β) Η κοινοποιηθείσα ενίσχυση συνιστά δημόσια ενίσχυση διότι ικανοποιεί σωρευτικά τις προϋποθέσεις του Νόμου—

- (i) Χορηγείται άμεσα από το Δημόσιο, διότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση χορηγείται από το Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού, από φορέα δηλαδή του Κράτους. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, Δημόσιο σημαίνει το Κράτος, τους Δήμους και τις Κοινότητες.

- (ii) συνιστά οικονομικό όφελος αφού η επιχορήγηση που παρέχεται στις δικαιούχους επιχειρήσεις (2(δ) ανωτέρω) σημαίνει οικονομικό πλεονέκτημα το οποίο οι αποδέκτριες επιχειρήσεις δε θα είχαν λάβει υπό τις κανονικές συνθήκες της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας.

- (iii) συνιστά ενοχική μεταχείριση ορισμένων επιχειρήσεων ή κλάδων παραγωγής κι αυτό γιατί η επιχορήγηση δε δίδεται γενικά σε όλες ανεξαιρέτα τις επιχειρήσεις αλλά περιορίζεται στις επιχειρήσεις παραγωγής μεταποιητικών προϊόντων που πρόκειται να πραγματοποιήσουν εξαγωγές, άρα το μέτρο είναι επιλεκτικό.

- (iv) τέλος, επειδή το κοινοποιηθέν πρόγραμμα επιτρέπει τη χορήγηση ενίσχυσεων στις δικαιούχους επιχειρήσεις (2(δ) ανωτέρω) και επειδή οι ενίσχυσεις αποτελούν πλεονέκτημα προς αυτές, γι' αυτό το μέτρο είναι σε θέση να νοθεύσει τον ανταγωνισμό τόσο στην εγχώρια αγορά όσο και στις αγορές άλλων χωρών.

Η διαπίστωση και μόνο της ύπαρξης νόθευσης ή της δυνατότητας νόθευσης του ανταγωνισμού ικανοποιεί και την τελευταία προϋπόθεση που θέτει ο Νόμος στο άρθρο 2 στον ορισμό του όρου δημόσια ενίσχυση. Ως εκ τούτου, δεν απαιτείται εκ του Νόμου να εξεταστεί περαιτέρω κατά πόσο η νόθευση του ανταγωνισμού είναι σημαντική ή όχι. Συνεπώς, ακόμα και στις περιπτώσεις εκείνες που το μερίδιο αγοράς των ενισχυόμενων επιχειρήσεων είναι αμελητέο ή πιο πάνω προϋπόθεση ικανοποιείται.

- (γ) Εφόσον από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση συνιστά δημόσια ενίσχυση σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου, εξετάστηκε κατά πόσο αυτή ανήκει στις κατη-

γορίες ενισχύσεων που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του Νόμου σύμφωνα με το άρθρο 6 του Νόμου, για τις οποίες, όμως, απαιτείται κοινοποίηση.

Όσον αφορά την πρώτη κατηγορία ενισχύσεων που προνοεί το άρθρο 6 του Νόμου, δηλαδή τις δημόσιες ενισχύσεις προς τη γεωργία, την κτηνοτροφία και την αλιεία εξετάστηκε ειδικότερα αν οι δικαιούχοι της ενίσχυσης εμπίπτουν στο σύνολό τους ή εν μέρει στην κατηγορία αυτή. Το μέρος του προγράμματος που αφορά ενισχύσεις προς επιχειρήσεις παραγωγής προϊόντων πρώτης μεταποίησης της γεωργίας, κτηνοτροφίας και αλιείας εμπίπτει σε αυτή την κατηγορία και συνεπώς, με βάση το άρθρο 3 του Νόμου, για τις περιπτώσεις αυτές δεν απαιτείται έγκριση του Εφόρου.

Αναφορικά, εξάλλου, με τη δεύτερη κατηγορία ενισχύσεων που προνοεί το άρθρο 6 του Νόμου, δηλαδή τις δημόσιες ενισχύσεις προς τις επιχειρήσεις που ανήκουν άμεσα ή έμμεσα κατ' αποκλειστικότητα σε αλλοδαπούς και οι οποίες κτώνται το εισόδημά τους από πηγές εκτός της Δημοκρατίας, κρίθηκε ότι, εφόσον οι επιχειρήσεις αυτές κτώνται το εισόδημα τους από πηγές εκτός της Δημοκρατίας, δεν μπορούν να δραστηριοποιηθούν στον τομέα της μεταποιητικής βιομηχανίας. Τούτο υποστηρίζεται και από σχετικές διατάξεις των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων του 1961 έως 2001.

- (δ) Λαμβανομένου υπόψη των πιο πάνω εξετάστηκε περαιτέρω σε ποια κατηγορία ενισχύσεων, από τις κατηγορίες που προνοούν τα άρθρα 4, 5 και 5Α του Νόμου, εμπίπτουν οι υπόλοιπες δημόσιες ενισχύσεις.

Λογικά εξετάστηκε κατά πόσο η κοινοποιηθείσα ενίσχυση εμπίπτει στις κατηγορίες των ενισχύσεων του άρθρου 4 του Νόμου που ο Έφορος υποχρεούται να εγκρίνει. Επειδή η ενίσχυση παρέχεται αποκλειστικά σε επιχειρήσεις παραγωγής μεταποιητικών προϊόντων που πρόκειται να πραγματοποιήσουν εξαγωγές, κρίθηκε ότι η ενίσχυση δεν εμπίπτει σε καμιά από τις πέντε κατηγορίες που ορίζει το άρθρο 4.

Στη συνέχεια εξετάστηκε κατά πόσο η δημόσια ενίσχυση εμπίπτει στην απαγόρευση του άρθρου 5Α. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου ενίσχυση για εξαγωγές σημαίνει δημόσια ενίσχυση που συνδέεται άμεσα με τις εξαγόμενες ποσότητες, τη δημιουργία και λειτουργία δικτύου διανομής ή τις τρέχουσες δαπάνες εξαγωγικής δραστηριότητας. Νοείται ότι δεν αποτελούν ενισχύσεις για εξαγωγές οι δημόσιες ενισχύσεις που συνδέονται με το κόστος συμμετοχής σε εκθέσεις και το κόστος μελετών και συμβουλών για την εισαγωγή σε νέα γεωγραφική αγορά νέου ή υπάρχοντος προϊόντος. Η κοινοποιηθείσα ενίσχυση αποτελείται σε μεταποιητικές βιομηχανίες οι οποίες πρόκειται να πραγματοποιήσουν εξαγωγές. Το κόστος για την απόκτηση πιστοποιητικού ποιότητας που θα ικανοποιεί τις προδιαγραφές της χώρας προορισμού αποτελεί τρέχουσα δαπάνη εξαγωγικής δραστηριότητας. Επιπλέον, όπως προκύπτει από το 2(ε) πιο πάνω, το δεύτερο μέρος της ενίσχυσης συνδέεται άμεσα με τις εξαγόμενες ποσότητες. Κατά συνέπεια, κρίθηκε ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση εμπίπτει στην κατηγορία των ενισχύσεων για εξαγωγές που δυνάμει του άρθρου 5Α ο Έφορος δεν εγκρίνει.

Περαιτέρω εξετάστηκε κατά πόσο το κοινοποιηθέν πρόγραμμα θα μπορούσε να χαρακτηριστεί, με βάση τα άρθρα 2 και 7 του Νόμου, ως ενίσχυση *de minimis*. Ενίσχυση, δηλαδή, προς επιχειρήσεις, που λόγω του πολύ μικρού ύψους τους (κάτω των £57.000 για κάθε επιχείρηση για περίοδο τριών χρόνων) δεν επιφέρει ή δεν μπορεί να επιφέρει οποιαδήποτε αισθητή νόθευση στον ανταγωνισμό. Σύμφωνα με την πρώτη επιφύλαξη που προνοείται στο άρθρο 2 του Νόμου στον ορισμό του όρου ενίσχυση "*de minimis*", ενίσχυση για εξαγωγές δεν μπορεί να αποτελέσει ενίσχυση "*de minimis*" και ως εκ τούτου το κοινοποιηθέν πρόγραμμα, το οποίο, όπως ήδη εξηγήθηκε, συνιστά ενίσχυση για εξαγωγές, κρίθηκε ότι δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως ενίσχυση "*de minimis*".

4. Απόφαση:

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΕΦΟΡΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΤΑ ΕΞΗΣ:

- A. Το κοινοποιηθέν πρόγραμμα με τίτλο "Ενίσχυση εργαστηριακού ελέγχου στο εξωτερικό" συνιστά δημόσια ενίσχυση σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 2 του Νόμου. Η ενίσχυση αυτή σύμφωνα με το άρθρο 6 του Νόμου δεν εμπίπτει στις διατάξεις του Νόμου στο μέρος της που αφορά δημόσια ενίσχυση προς προϊόντα της μεταποιητικής βιομηχανίας στους τομείς της γεωργίας, κτηνοτροφίας και αλιείας και ως εκ τούτου δεν απαιτείται, για την ενίσχυση αυτή, με βάση το άρθρο 3 του Νόμου, έγκριση του Εφόρου.

Όσον αφορά το υπόλοιπο μέρος του προγράμματος, αυτό αντιβαίνει προς τις διατάξεις του Νόμου διότι ανήκει στην κατηγορία δημόσιων ενισχύσεων που προνοεί το άρθρο 5Α του Νόμου, τις οποίες ο Έφορος δεν εγκρίνει, ως εκ τούτου αποφασίζει αρνητικά.

Αποφασίζει περαιτέρω ότι το κοινοποιηθέν πρόγραμμα, σύμφωνα με την πρώτη επιφύλαξη του ορισμού της ενίσχυσης "*de minimis*" που προνοεί το άρθρο 2 του Νόμου, δεν μπορεί να αποτελέσει ενίσχυση "*de minimis*".

- B. Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού.

Λευκωσία, 12 Φεβρουαρίου 2002.

ΧΡ. ΑΝΔΡΕΟΥ,

Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων.

Ε.Δ.Ε. 25.06.002.48 (44.1.2.27.1.1.1)